BAZE DE DATE

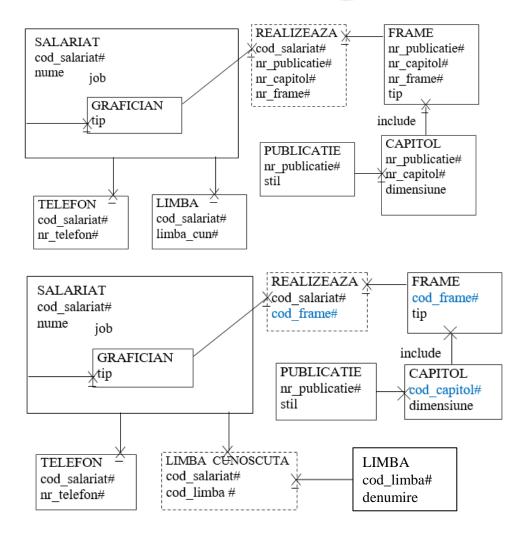
CURS 5

Modelul relațional (continuare). Modelarea bazelor de date relaționale utilizând UML.

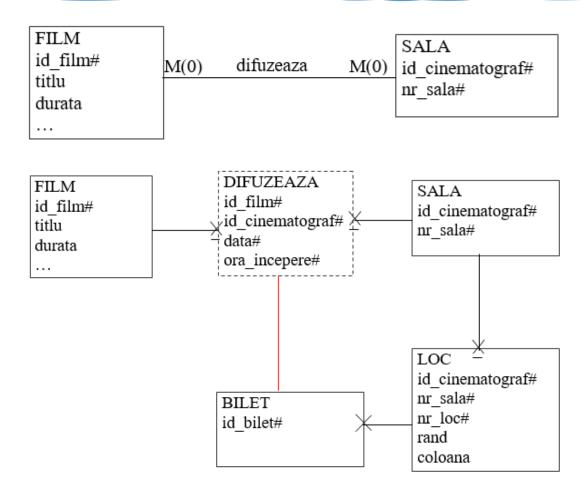
Observații teme

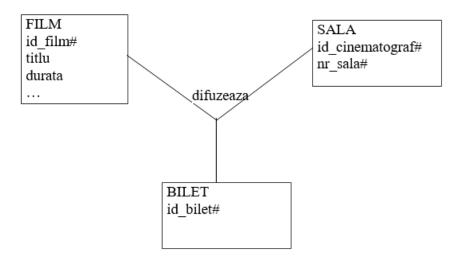
- 1. CNP-ul este o bună cheie candidat, dar este mai bine să introducem o **CP artificială** fiindcă ramane, totuși, greu de referit (pe lângă faptul că este o dată cu caracter personal).
- 2. În schemele relaționale se pun și cheile externe.
- 3. Nu definim **subentități** dacă nu avem fie atribute specifice, fie participare la relații diferite. În acest caz, va fi suficient doar atributul (de exemplu, tip_angajat).
- 4. Legat de întrebarea "ce tabel are mai puţine linii?" pentru a şti unde se plasează cheia externă, răspunsul îl găsim în specificația modelului sau chiar în alte legături (de exemplu, în modelul HR, avem şi o relație 1:M între DEPARTMENTS şi EMPLOYEES => ştim că vor fi mai puţine linii în DEPARTMENTS). Totuşi, uneori numărul de linii este (aproximativ) acelaşi. Unde adaugăm cheia externă? Se poate oriunde, dar în practică alegem tabelul în care este mai important să regăsim valoarea respectivă (de exemplu, este mai important să avem atribut "id_locatie" la cinematograf decât "id_cinematograf" la locaţie).

- Introducem o CP artificială dacă cheia primară este compusă din multe (în general, în practică, >2)
 atribute sau atunci când nu avem o cheie candidat suficient de simplă (vezi observație CNP).
 Introducerea unei CP artificiale conduce la unele modificări ale modelului obtinut:
- se pierde noţiunea de dependenţă!
- se poate pune cheie artificială și pe tabelul asociativ, caz în care tabelul rămâne punctat în diagrama conceptuală, însă fără dependențe ("x" simplu, nu subliniat). Totuși, știm precis că CP a tabelului dependent nu va fi referită de vreo cheie externă, deci poate rămâne compusă.
- 2. Observație **atribute multiple**: alegem modelarea ca tabel dependent sau relație M:M (tabel asociativ)?
- Dacă o aceeași valoare poate aparține mai multor entități, atunci poate fi o opțiune de design relația
 M:M.

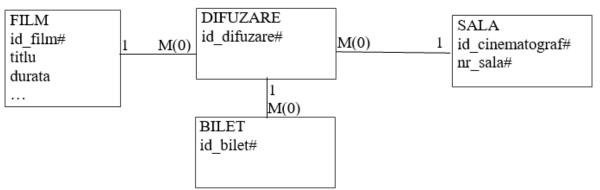

- 3. Uneori ne aflăm în situația în care "apar" legături cu tabele asociative în diagrama conceptuală => pas înapoi în diagrama E/R pentru definirea corectă:
- Definirea unei relații de tip 3
- Considerarea tabelului asociativ ca entitate (pentru numele căreia găsim un substantiv potrivit)

Sau (mai bine, în acest caz – de ce?):

- 4. Întotdeauna diagrama conceptuală trebuie să reflecte diagrama E/R pe baza căreia a fost construită! Dacă apar elemente noi în diagrama conceptuală, obligatoriu revenim și asupra diagramei E/R pentru modificarea design-ului! De exemplu, în modelul referitor la agențiile de turism, am introdus în diagrama conceptuală o nouă relație (între LOCATIE și EXCURSIE) => Relația (many-to-many) trebuie introdusă și în diagrama E/R.
- 5. Un mijloc de **validare a modelului proiectat**: verificarea dacă acesta **răspunde întrebărilor** cărora modelul trebuie să le poată răspunde!

Modelarea bazelor de date relaționale utilizând UML

- Un limbaj de modelare reprezintă o modalitate de a comunica despre un sistem şi de a exprima diversele modele produse în cadrul procesului de analiză şi dezvoltare a sistemului.
 - Limbajul furnizează o notație care permite reprezentarea unui design.
- Ca orice limbaj, un limbaj de modelare are o sintaxă şi o semantică.
 - Pentru semantica modelului trebuie aleasă sintaxa cea mai expresivă.
 - De cele mai multe ori, un limbaj de modelare este un limbaj grafic (diagramatic).

- The Unified Modelling Language (UML) este un limbaj vizual de modelare şi de comunicare despre sistem.
- UML nu este un limbaj de programare.
- UML este un limbaj ce permite modelarea orientată pe obiecte, cu suport pentru modelare vizuală, funcţionând ca o modalitate de a comunica şi de a exprima cunoştinţe.

- UML este un limbaj grafic de modelare pentru specificarea, vizualizarea, construcţia şi documentarea componentelor:
 - unui sistem *software* (pentru întreprinderi, telecomunicaţii, sisteme bancare şi financiare, transporturi etc.)
 - sau pentru modelarea organizaţională a unor sisteme *non-software* (din justiţie, medicină, afaceri etc.).
- UML permite realizarea tuturor documentelor necesare înţelegerii modelului şi diagramelor utilizate pe tot parcursul ciclului de viaţă al unui proces de realizare a unui sistem.
 - specificarea **cerințelor**, **arhitecturii** și **proiectării** sistemului; elaborarea **codului** sursă, planuri de dezvoltare și de **management** al proiectului.

- UML **nu** este un limbaj de programare, dar modelele exprimate în UML pot fi implementate uşor în limbaje de programare orientate pe obiecte (C++, Java, C#) sau în **baze de date relaţionale**.
 - Este posibilă nu numai generarea codului dintr-un model UML, dar şi ingineria inversă, constând în construirea dintr-un cod dat a unui model UML.

- Sintaxa limbajului UML implică diagrame, în timp ce semantica lui se bazează pe paradigma orientării pe obiecte.
 - Din punct de vedere al modelării orientate pe obiecte, entitățile
 (conceptele) se numesc clase, iar relațiile dintre ele se numesc asocieri.
- UML conţine mai multe tipuri de diagrame, fiecare reflectând unul sau mai multe dintre tipurile de vizualizări posibile asupra unui sistem software.

- Diagrama claselor descrie structura unui sistem în general. În componența ei intră clase, stereotipuri şi relaţiile dintre acestea.
- Diagrama obiectelor descrie structura unui sistem la un anumit moment. Acest tip de diagramă este o variantă a diagramei claselor care, în locul unei clase, prezintă mai multe instanțe ale ei, fiind formată din obiecte şi legături dintre ele.

- Diagrama cazurilor de utilizare descrie funcţionalitatea unui sistem, prezentând actorii externi, cazurile de utilizare identificate numai din punct de vedere al actorilor (comportamentul sistemului, aşa cum este perceput de utilizatorii lui), precum şi relaţiile dintre actori şi cazurile de utilizare.
 - Un actor poate fi orice sau oricine interacţionează cu sistemul (trimite sau recepţionează mesaje de la sistem sau schimbă informaţii cu acesta).
 Actorul are un rol în cadrul unui sistem, nu este un utilizator individual al acestuia şi, din acest motiv, el este o entitate (o clasă), nu o instanţă. Un caz de utilizare este iniţiat mereu de un actor şi furnizează o valoare actorului.

- Diagrama componentelor (diagrama de implementare) descrie structura fizică a codului în termenii componentelor de cod şi relaţiilor dintre acestea.
- Diagrama de desfăşurare (de exploatare) indică arhitectura fizică pe care este implementat sistemul, calculatoarele, nodurile sistemului şi conexiunile dintre ele.
- Diagrama secvenţelor este o diagramă de interacţiune, care prezintă
 colaborarea dinamică dintre un număr de obiecte, punând accentul pe
 secvenţele de mesaje trimise între acestea pe măsura trecerii timpului.
- Diagrama de colaborare este tot o diagramă de interacţiune, dar care, pe lângă interacţiunea dintre obiecte (schimbul de mesaje), prezintă obiectele şi legăturile dintre ele.

- Diagrama de stare descrie ciclul de viaţă al unui element (al obiectelor, subsistemelor şi sistemelor), prin specificarea stărilor în care se găseşte elementul şi a evenimentelor care îi modifică starea.
- Diagrama de activitate prezintă activitățile şi responsabilitățile elementelor sistemului, fiind utilizată pentru modelarea funcțiilor sistemului. Ea are ca elemente constitutive stări de acțiune şi mesaje care vor fi trimise sau recepționate ca parte a acțiunii realizate.

În UML, diagramele fac parte din două categorii.

- Diagrame dinamice sau comportamentale descriu comportamentul şi interacţiunile dintre diverse entităţi ale sistemului informatic.
 - diagramele de secvenţă, colaborare, stare şi activitate.
- Diagrame statice sau structurale descriu structura, responsabilităţile sistemului informatic, componentele executabile ale sistemului, locaţiile fizice de execuţie şi nodurile de stocare a datelor.
 - diagramele claselor, obiectelor, cazurilor de utilizare, componentelor şi diagramele de exploatare.

- Diagramele UML pot fi desenate şi administrate utilizând un utilitar
 CASE (Computer Aided Software Engineering).
 - Aceste utilitare sunt deosebit de utile în cazul unor diagrame complexe.
 - Totuşi, dacă diagrama este prea complicată, atunci este necesară partiţionarea ei în mai multe diagrame sau reprezentarea la un nivel superior de abstractizare.
- Exemple de utilitare CASE care permit realizarea diagramelor UML sunt reprezentate de: *Microsoft Office Visio*, *IBM Rational Rose Professional Data Modeler*, *Lucidchart*, *Altova UModel*, *Borland Together*, *Visual Paradigm for UML*, *ArgoUML* etc.

- Interesul pentru suportul modelării bazelor de date cu ajutorul UML a condus la crearea unor profiluri specifice.
 - Un profil constituie o propunere a unei comunități şi regrupează o mulţime de elemente UML care se aplică unui context particular şi care conservă metamodelul UML.
 - IBM Rational Rose a inclus un astfel de profil adaptat bazelor de date.
- Există o diferență între un **model** (de exemplu, modelul conceptual de date) și un **formalism** (în care este descris un model).
- Astfel, putem vorbi despre modelarea conceptuală a datelor urmând formalismul entitate-relaţie sau formalismul UML. Notaţia exprimă doar aspectul referitor la reprezentare.

- Pe lângă formalismul entitate-relaţie, considerat standardul de facto pentru modelarea datelor, o opţiune alternativă este oferită de către UML.
- Acesta include primitive pentru modelarea datelor, iniţial concepute pentru reprezentarea structurii claselor unei aplicaţii orientate obiect, dar care pot fi folosite pentru specificarea modelului de date al domeniului unei aplicaţii.
 - În particular, diagramele de clase UML pot fi utilizate ca alternativă la diagramele entitate-relaţie.

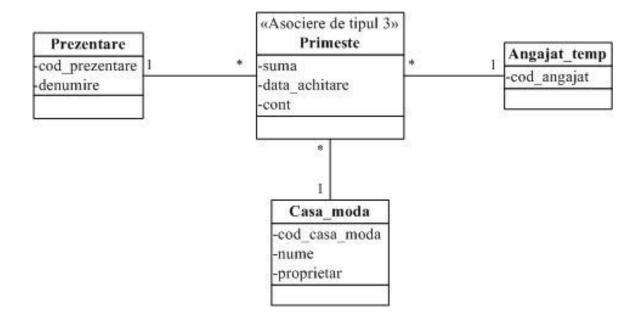
- Diferenţa majoră dintre o diagramă de clase UML şi o diagramă
 entitate-relaţie este reprezentată de diferenţa dintre o clasă şi o
 entitate: o clasă este o generalizare a noţiunii de entitate, care permite
 proiectantului să specifice nu numai atribute, ci şi funcţii (numite
 metode) aplicabile instanţelor clasei.
- > UML este mai general decât modelul entitate-relaţie
 - ➤ iar proiectantul poate exploata diagramele de clase UML pentru a realiza aceeaşi specificaţie pe care o poate obţine cu ajutorul modelului entitaterelaţie.

• Tabelul următor stabileşte echivalențele dintre formalismele modelului entitate-relație și al notației UML:

Entitate-relaţie	UML
Tip entitate	Clasă
Asociere (relaţie)	Asociere (relaţie)
Entitate	Obiect
Cardinalitate	Multiplicitate
Model conceptual de date	Diagramă de clase

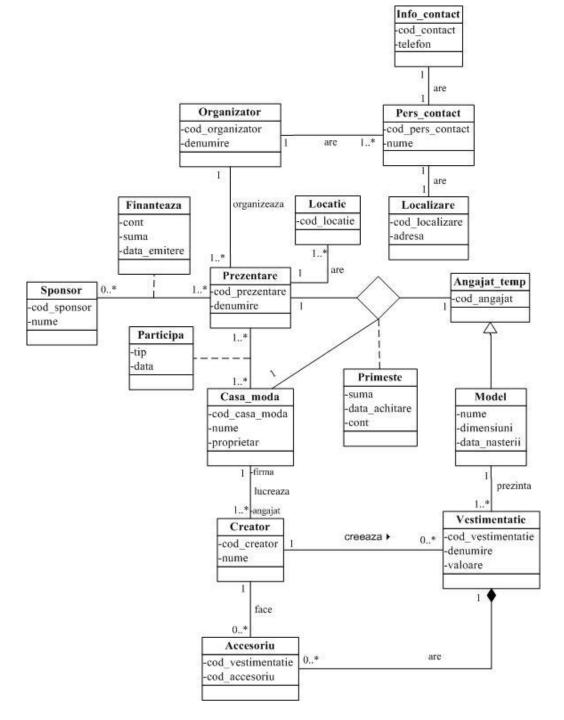
- Există două forme de agregare: compusă și partajată.
- Compunerea exprimă o relaţie de apartenenţă mai puternică, apărând atunci când relaţia este de tipul "compune" sau "face parte din". Reprezentarea compunerii se face prin intermediul unui romb plin, poziţionat lângă clasa care reprezintă întregul. Multiplicitatea extremităţii agregat nu poate depăşi 1.
- Agregarea partajată presupune că un obiect poate face parte din mai multe agregate, iar întregul se poate modifica în timp.O astfel de relaţie se reprezintă prin intermediul unui romb gol, poziţionat lângă clasa care reprezintă întregul.

- Relaţiile de grade strict mai mari decât 2 sunt reprezentate în UML cu ajutorul unui romb sau prin intermediul unei clase cu stereotip.
- Stereotipurile constituie un mecanism de extensibilitate al UML.
 - Ele permit extinderea vocabularului UML astfel încât să poată fi definite noi elemente ale modelului, derivate din cele existente dar cu proprietăţi specifice domeniului problemei.
 - Reprezentarea grafică a unui stereotip se face prin plasarea numelui său,
 încadrat între caracterele "<<" şi ">>" deasupra numelui unui alt element.

Asociere UML de tipul 3 cu stereotip.

Diagrama de clase corespunzătoare unei restricții a modelului.

TEMA

• Assignment pe MS Teams.